

- (2) kršitev člena 256(2) PDEU in načela pravne varnosti, ker je Splošno sodišče v točkah od 81 do 90 izpodbijane sodbe, ko je odločilo o učinkovitosti nadzora projektov z velikimi tveganji odstopilo od prakse Sodišča v podobnih primerih, ter napačna presoja dokazov, ker Splošno sodišče v točkah od 88 do 92 izpodbijane sodbe ni pravilno ugotovilo dejanskega stanja;
- (3) napačna razlaga člena 26 Uredbe št. 65/2011 in izkrivljanje jasnega pomena dokazov, ker je Splošno sodišče, ko je v točkah 178 in 188 izpodbijane sodbe odločilo o merilih za presojo kakovosti preverjanj na kraju samem, navedlo kontradiktorno obrazložitev in tako neupravičeno razširilo člen 26 Uredbe št. 65/2011, ter v točkah 181 in 191 izpodbijane sodbe napačno presodilo dokaze;
- (4) kršitev členov 263 in 256 PDEU ter napačna presoja dokazov, ker Splošno sodišče v točkah od 195 do 212 izpodbijane sodbe ni preverilo, ali je informacija Komisije, ki se nanaša na neustreznost preverjanja stroškov projekta, pravilna, zanesljiva in konsistentna, s čimer je bila storjena napaka pri presoji zakonitosti Sklepa Komisije.

(¹) Uredba Komisije (EU) št. 65/2011 z dne 27. januarja 2011 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 1698/2005 glede izvajanja kontrolnih postopkov in navzkrižne skladnosti v zvezi z ukrepi podpore za razvoj podeželja (UL 2011, L 25, str. 8).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Supreme Court of the United Kingdom
(Združeno kraljestvo) 6. aprila 2020 – Zipvit Ltd/Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs**

(Zadeva C-156/20)

(2020/C 215/29)

Jezik postopka: angleščina

Predložitevno sodišče

Supreme Court of the United Kingdom

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnik: Zipvit Ltd

Nasprotna stranka v pritožbenem postopku: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Če (i) davčni organ, izvajalec storitve in trgovec, ki je davčni zavezanec, napačno razlagajo evropsko zakonodajo na področju DDV in opravljeno storitev, ki je obdavčljiva po splošni stopnji, obravnavajo kot oproščeno plačila DDV, (ii) je bilo v pogodbi med izvajalcem storitve in trgovcem navedeno, da cena za opravljeno storitev ni vključevala DDV, in določeno, da bi v primeru, ko bi bilo treba plačati DDV, te stroške nosil trgovec, (iii) izvajalec storitve dodatnega dolgovanega DDV od trgovca nikoli ne terjati in ga ne more več terjati ter (iv) davčni organ od izvajalca storitve ne more in ne more več (zaradi zastaranja) zahtevati DDV, ki bi moral biti plačan, ali je učinek Direktive (¹) tak, da je dejansko plačana cena kombinacija neto obdavčljivega zneska in DDV nanj, tako da lahko trgovec zahteva, da se vstopni davek v skladu s členom 168(a) Direktive odbije kot DDV, ki je bil dejansko „plačan“ v zvezi z navedeno storitvijo?

2. Podredno, ali lahko v teh okoliščinah trgovec zahteva, da se v skladu s členom 168(a) Direktive vstopni davek odbije kot DDV, ki je bil „dolgovan“ v zvezi z navedeno storitvijo?
3. Če davčni organ, izvajalec storitve in trgovec, ki je davčni zavezanec, napačno razlagajo evropsko zakonodajo na področju DDV in storitev, ki je obdavčljiva po splošni stopnji, obravnavajo kot oproščeno plačila DDV, zaradi česar trgovec davčnemu organu ne more predložiti računa z DDV, ki bi bil skladen s členom 226(9) in (10) Direktive v zvezi s storitvijo, ki je bila zanj opravljena, ali je trgovec upravičen zahtevati, da se vstopni davek odbije v skladu s členom 168 (a) Direktive?
4. Pri odgovoru na prvo, drugo in tretje vprašanje za predhodno odločanje:
 - a) ali je treba preučiti, ali bi izvajalec storitve imel argumente za obrambo, utemeljene na legitimnem pričakovanju ali kako drugače, ki izhajajo iz nacionalnega prava ali prava EU, s katerimi bi ovrgel kakršen koli poskus davčnega organa, da izda odmero, s katero bi se od njega zahtevalo, da obračuna znesek, ki predstavlja DDV v zvezi z zadevno storitvijo?
 - b) ali je pomembno, da je trgovec ob istem času kot davčni organ in izvajalec storitve vedel, da storitev dejansko ni bila oproščena plačila DDV, oziroma da je bil enako seznanjen kot onadva in bi lahko ponudil plačilo dolgovanega DDV v zvezi s storitvijo (kot je bil izračunan na podlagi komercialne cene dobave), tako da bi ta lahko bil prenesen na davčni organ, vendar tega ni storil?

(¹) Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL 2006, L 347, str. 1).